

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Večerník, Bratislava

4. IV 1985

ze dne

● CHAMELEON představení di-
vadla Na provázku bude dnes a zaj-
tra o 19.30 hod. v rámci Dni studio-
vých divadel v Dome ROH.

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
ODBOR VÝSTŘÍŽKŮ
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Československý voják
Praha

19. II. 1985

ze dne

Ale vraťme se k hudbě. Instrumentár-
ní dvoje housle, fagot, klavír a bicí
instrumenty. K tomu přistupuje magnetofo-
nový pás a na něm zejména různé podo-
bny syntezátoru, „toho novodobého or-
chestru i orchestrionu hudby“, jak v pro-
gramových „Glosách o hudebním myšle-
ní v Chameleónu“ poznamenává Miloš
Štědroň. „Východiska hudebního myšle-
ní 20. století — zejména specifické využití
žerijské techniky, aleatoriky, témbra a ze-
jména pro autora typické koláže a ironi-
čtě banálního.“ Těch je v opeře bezpo-
čet a k nejzdarilejším i divácky nejúspěš-
nějším patří zejména první velké finale
s nedostížným sólem Napoleona Mojmira.
Maděříče při zapojení celého ansámblu.
V jiné, nesmírně působivé poloze je son-
gový projev Ivy Bittové, která přechází
z postavy Marie Antoinetty do (v pro-
gramu anonymní) symbolické postavy
Smrti (či Mme Guillotine) a herecky
i hudebně je páté představení jako
výhodně z Angoulême, kdy se snaží —

zivotopis osoby veskrze amorální,
zkrátka: Totálně komplexní, všestranně
alternativní a dialekticky diskurzivní di-
vadlo ve vysokém stylu, opera, balet a
činohra — vše dohromady, se sóly, árie-
mi, sborovými zpěvy, s popěvkou a songy,
s ansámblu, chóry a komparesem, s rekvi-
zitami, cedulemi a průběžnými komen-
táři, dále s dobovými i nedobovými tan-
ci a tanečky v bohatých fundusu Státního
doboových kostýmech z fundusu Státního
divadla, konečně s hudbou, hudbou a ješ-
tě jednou hudbou... A program nekla-
me, jak se ostatně užaslý divák rychle
přesvědčuje. Předpokladem k tomu vše-
mu je samozřejmě libreto, zčásti ve ver-
ši, na němž se podíleli básník Ludvík
Kundera, dramaturg Petr Oslzlý, režisér
Peter Scherhauer i skladatel Miloš
Štědroň. A propos libreta: tento termín
nevystihuje přesně úlohu slova ve Stěd-
roňově opeře; není záminkou k hudeb-
ním kreacím, je homogenně funkční ve-
dle hudby i s hudbou a stejně netradiční
jako ostatně pohled na francouzskou
buržoazní revoluci přes osobu Josefa
Fouchého, nevyšvíceného kněze, učitele
matematiky a fyziky, přítele Robespier-
ra, revolucionáře z kariérismu, filza a
posléze ministra policie se zasloužený
koncem. Libreto ve dvou částech, se-
nácti obrazech a stovadevadesáti
stupech. V dobových projekcích vy-
panorama doby bez iluzivnosti, z to-
s dravě humornou, ale i drastickou n-
sázkou, stejně polystylově jako hudba,
s níž vytváří novou jednotu a styl.
A v této polystylovosti je nesená i inter-

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Rovnost, Brno

-2. IV 1985

ze dne

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Brněnský večerník

15. II. 1985

ze dne

Změna na Provázku

Divadlo na provázku oznamuje
tém, kteří si zakoupili lístky na
představení Chameleón, jež mělo
být uvedeno dne 15. února, že se
toto představení přesouvá na 17.
února. Zakoupené vstupenky zů-
stávají v platnosti. (več)

10. DNP
Čtyři prostějovská

Prostějovskou Dínu, tedy Setká-
ní, jehož cílem bylo povědět co
nejvíce o tvorbě a specifických ry-
sech jedné z českých studiových
scén, zahájovalo ve čtvrtek odpol-
edně představení Kovalčukova a
Goldflamova Zrcadlení. Z inscena-
cí Hanáckého divadla, které loni
na podzim vzpomínalo deset let
svého trvání, zde bylo možno
zhlédnout ještě Návrat ztraceného
syna. Jeden den, bylo jich pět a
půl. Biletářka a Operetka. Navíc
tu k mozaice, z níž se utvářel po-
měrně složitý obraz. Nacistařé toho využí-
li informel) při setkání bývalých v

Představením Donutílem, jenž před-
tím celé představení průběžně glosuje,
komentuje, zpívá a je neodolatelný jako
další: Robespierre V. Hausera, Ludvík
XVI. a XVIII. K. Hegnera, Collot d'Her-
bois M. Havelky, Lazar Carnot P. Malá-
če, Josefa L. Loubalové, Charlotta I.
Visnarové, komtesa de Castellane M.
Ottové i Justina I. Kaslové s Talleyran-
dem P. Zatloukala.
Přítom: všechno je relativně jednoduché
a s minimálními prostředky; člověk by
fekl — to mohou nastudovat i amatéři,
samozřejmě bez nároku na profesionální
hereckou dokonalost ansámblu Divadla
na provázku. Avšak v té jednoduchosti
úloha, v onom nelineárním, bodovém
postihování umělecké reality je zřejmě zá-
chytný bod diváka: baví se spontánně
a s chutí polyká složitý kontrapunkt stří-
dání scén, stylů, prostředků, aniž je na-
máhán, jaksi postupně a bezděky — do-
kud po dvou a půl hodinách nevydech-
ne, zmožen hutnou uměleckou informací,
které se mu dostalo.
„Ale je to opera?“ namítne divák-zna-
lec, „vždyť je tam všechno a páté přes
deváté!“ A jiný divák odpoví: „Asi to
není opera; při té se tolik netleská.“
(Odposlechnuto po představení.)

LEOŠ FALTUS